

forkert, og den vil ikke holde Stik. Jeg beklager det, fordi jeg er fuldstændig enig med ham i, at det vilde være overmaade behageligt, og det vilde ogsaa være rigtigt at eksportere 1 500 000 Tdr. Brødkorn, forsaavidt man havde dem. Og det vilde være rigtigt, at den højtærede Minister fik den Indtægt paa 30 Millioner. Høstaaret 1919—20 begyndte med en Hvedebeholdning af 134 000 hkg og en Rugbeholdning paa 415 000 hkg, men det gaar ud, efter hvad jeg ser af den højtærede Ministers Beregninger, med en Rugbeholdning paa kun 300 000 hkg. Vi har altsaa spist mere Rug, end vi har avlet. Ikke desto mindre mener den højtærede Minister, at han i det kommende Aar skal faa Rug til Eksport. For Hvedens Vedkommende er det aldeles givet, at vi har brugt mere. Vi begyndte Høstaaret, som sagt, med en Beholdning paa 134 000 hkg, og vi har nu ikke en Tønde, da Aaret er forbi, og vi har endda indført betydelige Mængder amerikansk Hvede. Vi har altsaa brugt meget mere, end vi virkelig havde til Raadighed. Jeg kan derfor ikke forstaa, at den højtærede Minister kan være saa sangvinsk, at han tror paa, at han skal have 1 500 000 hkg Brødkorn at eksportere i 1920—21. Men naar det ikke lader sig gøre, falder hele hans økonomiske Beregning, saa mangler vi de 30 Millioner til at dække de Udgifter, den højtærede Minister præsenterer for os.

Den højtærede Minister vil ikke blot eksportere Brødkorn, han vil ogsaa eksportere Vaarsæd, i alt Fald vil han staa for Eksporten. Det billiger jeg til en vis Grad, jeg synes bare ikke om den Maade, hvorpaa han vil lade denne Eksport iværksætte. Den højtærede Minister vil tjene 20 Millioner paa Eksporten af Byg. Om dem gælder det samme som om de 30 Millioner for Rug og Hvede. Hans tidligere Venner i Landboforeningerne kan ikke forstaa, at det kan være Ret og Rimelighed, at de skal aflevere saa mange Penge til Statskassen for at faa Lov til at eksportere den Vare, de selv har produceret. Den højtærede Minister sagde forleden, at naar Landmandsforeningens Medlemmer var saa utilfredse, stillede saa store Krav, i det hele var saa umedgørlige og nu paa forskellig Maade generede den højtærede Landbrugsminister, skyldtes det de tidligere Kornlove. Vi skulde efter den højtærede Ministers Opfattelse have været Aarsagen dertil, vor Kornpolitik skulde have ført til, at Landmandsforeningens Folk nu stillede de store Krav. Men den højtærede Landbrugsminister tager fuldstændig fejl. Det er ham selv og hans

nærmeste, der har gejlet dem op. Det er dem, der har stillet i Udsigt, at naar de kom til Magten, skulde der blæse en anden Vind, saa skulde man ikke lave saadanne Eksperimenter, som her foreslaas, at man vil tjene 50 Mill. Kr. paa de stakkels Landmænds Korn, det, som skal eksporteres. Hvis det havde været den tidligere Regering, hvis det havde været Hr. Rode, der var mødt med et saadant Forslag, tror jeg, der vilde være blevet Oprør her i Landet med det samme. Der vilde ikke blot være kommet en Deputation med visse Landmandsrepræsentanter i Spidsen, vi vilde have faaet en hel Hær herud, som vilde have lejret sig med Bajonetter i Pyramider herude, indtil man havde faaet det Lovforslag bragt ud af Verden.

De Bestemmelser, hvorefter Landbrugsministeren vil eksportere Vaarsæd, forekommer mig at være af en højst ejendommelig Beskaffenhed. Jeg vil straks sige, at jeg kan ikke billige dem. Jeg kan i det hele taget ikke paa nogen Maade billige, at man, saaledes som foreslaaet, stræber efter at faa Priserne i Vejret. Forslaget om Eksport af Vaarkorn vil ganske utvivlsomt føre til meget høje Vaarsædspriser. Man vil eksportere 2 Mill. Tdr. Vaarsæd, og det vil man gøre efter de Principper, der er nedlagte i Lovforslagets § 8. Den højtærede Landbrugsminister forbeholder sig for hver Tønde, der gaar ud af Landet, mindst 6 Kr. i Afgift, og skulde der vise sig Mulighed for at faa mere, vil han ogsaa have det. Han vil under alle Omstændigheder mindst have 60 pCt. af Forskellen mellem Majsens Cifpris og Vaarkornets Fobpris til Eksport. Naturligvis kan ingen bestemt sige, hvor stor Eksportprisen vil blive, men jeg kan dog se af Bemærkningerne, at den højtærede Minister mener, den vil blive betydelig, siden han vil tjene hele 20 Mill. Kr. derpaa. Der skal nedsættes en Noteringskommission, som den 20. i hver Maaned skal notere Cifprisen paa Majs og Fobprisen paa Vaarkorn, og disse Priser skal saa danne Grundlaget for Eksportafgiften for den kommende Maaned. Jeg tror, at det vil blive et meget besværligt Apparat at faa sat i Scene. Den højtærede Landbrugsminister er en stor Teoretiker, og jeg indrømmer, at Lovforslaget, som det her foreligger, ser overmaade nydeligt ud, men jeg tror, at det vil støde paa meget store praktiske Vanskeligheder. De 6 Kr. skal Eksportøren altsaa af med, og det stilles ham i Udsigt at komme af med mere. Jeg gaar derfor ud fra, at Forholdet vil komme til at ligge saaledes, at ingen tør gaa ud i det aabne Marked indenfor Landets